

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 15P/62/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814218948
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kiššová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3814218948.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Evou Kiššovou v právnej veci navrhovateľa: D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., L. B. č. XX, t.č. ÚVTOS R. M. F., proti odporkyni: S. E., nar. XX.X.XXXX, bytom U., L. D. č. XX/X, o zrušenie príspevku na výživu rozvedenej manželky, o návrhu navrhovateľa ako otca o zníženie vyživovacej povinnosti voči maloletej A. E., nar. XX.XX.XXXX, zast. opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi, takto

rozhodol:

Návrh otca dieťaťa na zníženie výživného na malol. A. E. z a m i e t a .

Z r u š u j e vyživovaciu povinnosť navrhovateľa D. E. voči odporkyni S. E. z titulu príspevku na výživu rozvedenej manželky, určenú rozsudkom OS Prievidza č. 6C/33/2011-17 zo dňa 10.08.2011 v celom rozsahu a to počnúc 01.12.2014.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a .

odôvodnenie:

Navrhovateľ návrhom podaným 21.10.2014 navrhol zrušiť vyživovaciu povinnosť voči bývalej manželke a znížiť výživné na maloletú A. na sumu 50,- eur mesačne dňom podania návrhu. Uviedol, že výživné bolo na maloletú A. určené v sume 200,- eur v roku 2011, ďalším rozhodnutím súdu z roku 2011 bola určená vyživovacia povinnosť na rozvedenú manželku v sume 70,- eur mesačne. Rozsudkom OS Prievidza č. 1T 18/2014 bol odsúdený na 27 mesiacov výkonu trestu odňatia slobody nepodmienečne z dôvodu neplnenia si vyživovacej povinnosti a nachádza sa vo výkone trestu odňatia slobody, navrhuje znížiť, resp. zrušiť výživné.

Odporkyňa s návrhom nesúhlasila. Uviedla, že príspevok na výživu rozvedenej manželky nebol znížený na sumu 30,- eur, už v minulosti sa navrhovateľ neúspešne domáhal zníženia tohto príspevku. Navrhovateľ sa vyhýbal obom vyživovacím povinnostiam dva roky a neplatí nič. Bývalý zamestnávateľ s ním skončil pracovný pomer z dôvodu neplnenia pracovných povinností, bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie pre nespoluprácu. Dlhuje na výživnom sumu viac ako 8500,- eur. Ona sama poberá len rodičovský príspevok, náklady na bývanie má 220,- eur, jedlo 200,- eur, drogériu 30,- eur. Na škôlku vynakladá mesačne 50,- eur, ďalej polročné výdavky na škôlku 30,- eur, výdavky na oblečenie, ošatenie dcéry. Dcéra býva chorá a dopláca aj za jej zdravotnú starostlivosť.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, listinnými dôkazmi, a to rozsudkom OS Prievidza sp. zn. 1T 18/2014 z 20.3.2014, písomným vyjadrením odporkyni, resp. matky dieťaťa, potvrdeniami o poberaní prídavku na dieťa a rodičovského príspevku, rodným listom maloletej, spisom OS Prievidza č. 14P 78/2013, 14C 49/2014, 6C 33/2011, správou Ústavu na výkon trestu odňatia slobody R. M. F., výsluchom kolízneho opatrovníka, oznámením SP Prievidza, na základe čoho zistil tento skutkový stav:

Rozsudkom OS Prievidza sp. zn. 7C/5/2011 z 28.1.2011 bolo manželstvo účastníkov rozvedené, maloletá A. bola zverená do starostlivosti odporkyni a navrhovateľovi bola určená vyživovacia povinnosť vo výške 200,- mesačne.

Rozsudkom OS Prievidza sp. zn. 6C 33/2011 z 10.8.2011 bola navrhovateľovi určená vyživovacia povinnosť voči odporkyni z titulu príspevku na výživu rozvedenej manželky v sume 70,- eur mesačne od 25.2.2011. V tej dobe bola odporkyňa na rodičovskej dovolenke, poberala rodičovský príspevok, účastníci nemali vysporiadané BSM. Navrhovateľ bol zamestnaný s príjmom okolo 600,- eur mesačne, poukazoval na existujúce dlhy, ktoré mal splácať.

Rozsudkom OS Prievidza sp. zn. 1T 18/2014 z 20.3.2014 bol navrhovateľ uznaný vinným na tom základe, že hoci mu vyplýva vyživovacia povinnosť voči maloletej A. E. platiť na jej výživu mesačne výživným 200,-eur v období od 25.2.2013 do 11.10.2013 si túto svoju povinnosť neplnil, nebol nikde zamestnaný a bol dňa 29.10.2012 vyradený z evidencie nezamestnaných pre nespoločnosť, dňa 8.3.2013 podpísal dohodu o vykonaní pracovnej činnosti, pričom do práce nenastúpil. Následne bol opäť vyradený pre nespoločnosť z evidencie nezamestnaných a zostal dlhovať na výživnom sumu 1600,- eur. Ďalej bol uznaný vinným z neplnenia si vyživovacej povinnosti z titulu príspevku na výživu rozvedenej manželky a zostal dlhovať na výživnom za dobu od 25.2.2013 do 11.10.2013 sumu 490,- eur. Za uvedené mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov nepodmienečne. Predchádzajúcim rozsudkom OS Prievidza 3T 29/2013 z 14.2.2013 bol navrhovateľ uznaný vinným taktiež z prečinu zanedbania vyživovacej povinnosti za dobu neplnenia si výživného od 1.5.2012 a navrhovateľovi bol uložený podmienečný trest odňatia slobody.

Navrhovateľ v priebehu konania na podanom návrhu trval. Zmena pomerov nastala v tom, že v máji 2014 nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody pre neplnenie si vyživovacej povinnosti a nemá z čoho platiť výživné. Predtým pracoval na dohodu ako automechanik s príjmom 100,- eur mesačne, pracovný vzťah zanikol uplynutím doby. Dcére okrem výživného, ktoré aktuálne neplatí v plnej výške, iným spôsobom neprispieva. Ďalej uviedol, že má aj iné dlhy titulom úveru v bankách A. a.s. a VUB a.s., má dlh aj voči Všeobecnej zdravotnej poisťovni. Z výplatných listín vyplýva, že za mesiac júl 2014 mal príjem 60,93 eur, august 2014 v sume 48,84 eur, september 2014 v sume 116,69 eur, október 2014 mal čistý príjem v rámci pracovného zaradenia 118,- eur, v novembri 2014 98,53 eur, v decembri 2014 v sume 42,85 eur, v januári 2015 v sume 55,49 eur, vo februári 102,06 eur, v marci 2015 v sume 115,43 eur. Ústav na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom oznámil, že navrhovateľ je vo výkone trestu od 20.5.2014 a je zaradený do práce od 14.7.2014, ústav vykonáva zrážky na výživné pre maloletú A. na základe exekučného konania a na bežné výživné bolo zrazené 111,35 eur, otec uhradil výživné v sume 200,50 eur.

V písomnom vyjadrení z 12.1.2015 odporkyňa poukázala na to, že súd posudzoval pomery na strane účastníkov v predchádzajúcich súdnych konaniach, kde boli návrhy navrhovateľa zamietnuté. Navrhovateľ sa dostal do výkonu trestu odňatia slobody pre neplatenie predmetného výživného, teda v dôsledku vlastného protiprávneho konania. Strata možnosti dosahovať príjem nemôže ísť na ťarchu plnenia si vyživovacej povinnosti voči dieťaťu. Navrhovateľ vedel o reálnej hrozbe trestu, napriek tomu vlastným konaním výživné si neplnil. V priebehu konania odporkyňa uviedla, že do decembra 2014 poberala rodičovský príspevok, od decembra je nezamestnaná a evidovaná na úrade práce, má požiadané o podporu v nezamestnanosti. Pred nástupom na rodičovskú dovolenku pracovala v

zlatníctve. Prácu si hľadá, jej zdravotný stav je dobrý, nemôže vykonávať prácu v prašnom prostredí. Má ukončenú Obchodnú akadémiu a žije s dcérou sama. Býva v byte rodičov, ktorý byt jej rodičia darovali a za nájom platí 220,- eur spolu s ostatnými platbami. Dcéra navštevuje predškolské zariadenie, škôlku platí 30,- eur mesačne, strava v domácnosti je 150,- eur, dcéra trpí alergiami, za lieky dopláca mesačne 20,- eur. O dieťa sa stará, musí si nájsť zamestnanie tak, aby mohla dieťa vodiť a vyberať za škôlky.

Z potvrdení Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vyplýva, že odporkyňa poberá rodinný prídavok na dieťa 23,52 eur a rodičovský príspevok poberala do októbra, resp. s výplatou do novembra 2014.

Z oznámenia SP pobočka Prievidza vyplýva, že odporkyňa je poberateľkou dávky v nezamestnanosti od 19.11.2014 do 30.5.2015, ktorá jej bola vyplatená v decembri 2014 vo výške 181,90 eur, január 2015 v sume 181,90 eur, február 2015 v sume 164,30 eur, marec 2015 v sume 181,90 eur, apríl 2015 v sume 176,10 eur a v máji 2015 v sume 176,10 eur.

Kolízny opatrovník navrhol návrh v časti zníženia výživného na maloleté dieťa zamietnuť. Zo správy z prešetrenia pomerov u odporkyni vyplýva, že matka býva s dcérou v trojizbovom zrekonštruovanom byte, maloletá má svoju izbu zariadenú a prispôbenú svojim potrebám. Hygiena v domácnosti bola na veľmi dobrej úrovni. Neboli zistené žiadne nedostatky v starostlivosti matky o dieťa.

Z rozsudku OS Prievidza sp. zn. 14P/78/2013 z 25.4.2013 vyplýva, že návrh navrhovateľa ako otca maloletej A. o zníženie vyživovacej povinnosti súd zamietol z dôvodu, že od doby určenia výživného na maloletú v sume 200,- eur mesačne rozsudkom OS Prievidza sp. zn. 7C/5/2011 z 27.1.2011 nenastala kvalifikovaná zmena pomerov, pretože navrhovateľ prišiel o zamestnanie vlastným zavinením, opakovane porušil pracovnú disciplínu. Išlo o zamestnávateľa spoločnosť Q..U..Q. spol. s r.o. a pracovný pomer bol ukončený ku dňu 9.4.2012. Neskôr bol navrhovateľ ako nezamestnaný vyradený z evidencie ÚPSV a R Partizánske pre nespoluprácu a následne bol zaradený 11.10.2013. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 1.5.2014.

Z rozsudku OS Prievidza sp. zn. 14C/49/2014 z 7.5.2014 vyplýva, že súd zamietol návrh navrhovateľa na zrušenie príspevku na výživu rozvedenej manželky s poukazom na to, že zmeny umožňujúce zrušenie príspevku na strane navrhovateľa nenastali. Odporkyňa bola naďalej na rodičovskej dovolenke, zabezpečovala starostlivosť o maloletú A., poberala len rodičovský príspevok. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 15.8.2014.

Podľa § 78 ods. 1,3 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Vychádzajúc z vykonaného dokazovania a citovaného ustanovenia zákona považoval súd návrh navrhovateľa v časti, ktorým sa domáhal zníženia výživného na maloletú A. za nedôvodný, a preto ho zamietol. Vyživovacia povinnosť navrhovateľa bola naposledy určená rozvodovým rozsudkom účastníkov konania v sume 200,- eur mesačne, a to počnúc právoplatnosťou 8.2.2012. V tej dobe bol navrhovateľ zamestnaný a jeho príjem dovoľoval platiť uvedené výživné. Následne od mája 2012 prestal

toto výživné riadne platiť, v dôsledku čoho bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy a bol mu uložený najskôr podmienený trest odňatia slobody a aktuálne vykonáva nepodmienečný trest odňatia slobody tak ako súd udáva prehľadne vyššie. Navrhovateľ odôvodnil zmenu pomerov v tom, že je vo výkone trestu a dlh na výživnom mu narastá. Podľa názoru súdu a vychádzajúc aj zo súdnej praxe, táto skutočnosť sama o sebe nezakladá dôvod na zníženie výživného. Navrhovateľ si terajší stav a stratu pracovnej príležitosti zavinil sám svojím zaviným protiprávnym konaním, ktoré nemôže ísť na ťarchu plnenia si vyživovacej povinnosti. Navrhovateľ aj v minulosti mal nezodpovedný prístup k plneniu si výživného na maloletú, keď výživné po dlhší čas riadne neplatil, a to i v situácii keď vedel, že je za to trestne stíhaný. Súd poukazuje aj na predchádzajúci rozsudok súdu č.k. 14P/78/2013, ktorým bol návrh navrhovateľa na zníženie výživného zamietnutý. Navrhovateľ aj v čase, keď bol na slobode sa zaviným správaním pripravil o zamestnanie, následne nebol riadne evidovaný na úrade práce, nenastúpil na výkon práce na základe dohody o pracovnej činnosti. Vzhľadom na uvedené nenastala taká zmena pomerov, ktorá by založila dôvod na zníženie výživného, pretože súd vychádza zo zásady tzv. potencionálneho príjmu navrhovateľa, ktorý by dosiahol nebyť jeho odsúdenia a výkonu trestu a zachovania pracovného pomeru u zamestnávateľa Q..U..Q. s.r.o., kde bol pracovný pomer ukončený z dôvodov na jeho strane. Skutočnosť, že následne otec dosahoval pred nástupom do výkonu trestu, ako i počas výkonu trestu odňatia slobody nízky príjem nemôže ísť na ťarchu výživného zvlášť za stavu, že navrhovateľ ako otec na výživu dcéry iným spôsobom neprispieva, s dcérou sa nestretáva, preto musí byť jeho vyživovacia povinnosť vyvážená finančným plnením. Na druhej strane vzrástli potreby maloletej, ktorá na rozdiel od času posledného určenia výživného je v súčasnej dobe umiestnená v predškolskom zariadení, matka má výdavky na ňu najmenej do 50,- eur mesačne, výdavky na lieky 20,- eur mesačne, ďalej ošatenie, obuv, stravovanie. Matka si pritom plní vyživovaciu povinnosť predovšetkým výkonom osobnej starostlivosti o dieťa. Za tohto stavu súd návrh otca na zníženie výživného zamietol ako neopodstatnený.

Navrhovateľ zároveň žiadal zrušiť aj jeho vyživovaciu povinnosť z titulu príspevku na výživu rozvedenej manželky. Súd považoval tento návrh za dôvodný. Odporkyňa je v súčasnej dobe nezamestnaná, prestala poberať rodičovský príspevok, ktorý jej bol naposledy vyplatený v novembri 2014. Uviedla, že je evidovaná ak nezamestnaná, prácu si hľadá a aktuálne poberá len dávku v nezamestnanosti do konca mesiaca máj 2015. Podľa názoru súdu, odporkyňa nadobudla schopnosť sama sa živiť tým, že je spôsobilá sa zamestnať, dieťa je umiestnené v predškolskom zariadení, môže si nájsť prácu tak, aby zvládla aj starostlivosť o dieťa. Samotná nezamestnanosť a nedostatok pracovných miest nemôže ísť na ťarchu vyživovacej povinnosti už i s ohľadom na dĺžku doposiaľ určeného výživného. Zmena pomerov, ktorá teda odôvodňuje zrušenie výživného, spočíva v tom, že odporkyňa je schopná zamestnať sa, pokrývať svoje náklady na primeranú výživu, pričom tieto pokrýva aj čiastočne dávkou v nezamestnanosti, ktorá účelovo pokrýva osobu odporkyni v jej nezamestnanosti a nie starostlivosť o dieťa tak, ako tomu bolo doteraz. Obrana odporkyni, že si nemôže nájsť prácu, pretože dcéru vystrája a preberá zo škôlky neobstojí, pretože je bežnou vecou, že i pracujúce matky umiestňujú deti do predškolského zariadenia a len táto skutočnosť nemôže matke brániť zamestnať sa. Odporkyni v zamestnaní sa nebránia žiadne závažné objektívne skutočnosti. Súd čiastočne vzhľadom na povahu tohto príspevku prihliadol i na to, že navrhovateľ je vo výkone trestu odňatia slobody i keď v dôsledku vlastného zaviného konania. Súd zrušil výživné od 1.12.2014, kedy odporkyni skončilo poberanie rodičovského príspevku a začala fakticky poberať podporu v nezamestnanosti, ktorým momentom nadobudla schopnosť sama sa živiť. Pokiaľ navrhovateľ žiadal zrušiť výživné dňom podania návrhu, súd v prevyšujúcej časti návrh zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou tunaj. súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, trojmo.

Podľa § 205 ods.1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.